
Kamala Trishati

कमलात्रिशती

Document Information

Text title : kamalAtrishatI

File name : kamalA300.itx

Category : shatI, devii, lakShmI, devI, trishatI, dashamahAvidyA

Location : doc_devii

Transliterated by : Sridhar Seshagiri sridhar.seshagiri at gmail.com

Proofread by : Sridhar Seshagiri sridhar.seshagiri at gmail.com

Latest update : July 15, 2003

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 25, 2025

sanskritdocuments.org

કમલાત્રિશતી

ગડ્ગાધરમખિવિરચિતા ।
પરમાભરણં વિષ્ણોર્વક્ષસિ સા સાગરેન્દ્રવરપુત્રી ।
યા મૂર્તિર્મતી કાલે ક્ષમા જનાનાં કૃતાપરાધાનામ્ ॥ ૧ ॥
સા નઃ શ્રેયો દધાત્ કમલા કમલાસનાદિજનનીં યામ્ ।
સંપ્રાપ્ય સહચરીં હરિરવતિ જગન્ત્યનાકુલં સતતમ્ ॥ ૨ ॥
નિત્યશ્રેયોદાને ખ્યાતા યા હરિગૃહસ્ય સર્વસ્વમ્ ।
શ્રુતિમૌલિસ્તુતવિભવા સા ભાતુ પુરઃ સદાસ્માકમ્ ॥ ૩ ॥
વિષ્ણુકીડાલોલા વિખ્યાતા દીનરક્ષણે લક્ષ્મીઃ ।
જનની નઃ સ્ફુરતુ સદા તેન વયં કિલ કૃતાર્થાઃ સ્મઃ ॥ ૪ ॥
નિર્વાણાકુરજનની કાલે સા સાર્વભૌમપદદોગ્ધ્રી ।
નિરસતિમોહસમૂહા મમ દૈવતમાદૃતં ગુરુભિઃ ॥ ૫ ॥
વિષ્ણોર્વક્ષસિ લસિતા શીતમયૂખસ્ય સોદરી કમલા ।
કમલાયતનયના નઃ પાતુ સદા પાપરાશિભ્યઃ ॥ ૬ ॥
કવિપરિષદા ય વેદૈઃ નિત્યં સ્તુતનિજમહોદયા કમલા ।
મનસિ મમ સંનિધતાં ત્વમિતાનન્દાય લોકનાથેન ॥ ૭ ॥
દુઃખોદધિતનયા સા દુરિતનિહન્ત્રી કૃતપ્રણામાનામ્ ।
આનન્દપદવિધાત્રી પત્યા સાકં પદે પદે લોકે ॥ ૮ ॥
મન્મથજનની સા મામવતુ સરોજા(ક્ષ)ગેહિની કમલા ।
યામારાધ્ય બુધેન્દ્રા વિશન્તિ પરમં તુ તત્ પદં વિષ્ણોઃ ॥ ૯ ॥
સત્સૂક્તિકૃતિવિધાત્રી નમતામમ્બા ત્રિલોકયાસ્તુ ।
નિત્યપ્રસાદભૂમ્ના રક્ષતિ મામાદરાત્ કમલા ॥ ૧૦ ॥
મમ સૂક્તિરજ્જલિપુટઃ પ્રણાતિશ્ચાનેકસંખ્યાકા ।

कुतुकात् क्षीरोदसुताममितानन्दाय गाढते कमलाम् ॥ ११ ॥

या पारमार्थ्यसरणिः सा कमला निश्चिता वेदैः ।

सौषा हि जगन्माता संसृतितापापलन्त्री य ॥ १२ ॥

मन्दस्मितमधुराननममन्दसंतोषदायि भजतां तत् ।

कमलाङ्गं तेजो विभातु नित्यं मदीयदृढमले ॥ १३ ॥

काले क्षपयति कमला कटाक्षधाट्या हि मामकं दुरितम् ।

अत एवाश्रितरक्षाएदीक्षेत्येवं जनो वदति ॥ १४ ॥

नवनवलम्ब्यविधात्री नाडिकिरीटार्चिता य सा देवी ।

ज्योतिर्मण्डलवसिता मुनिदृष्टयाञ्जसना य सद्गतिदा ॥ १५ ॥

संवीक्ष्य जलधितनयां भूयो भूयः प्रणाम्य भक्तगाणः ।

निरसितदुरितौघः सन् स्तौति मुदा मोक्षसिद्धये कमलाम् ॥ १६ ॥

राकानिशीव देव्यां दृष्टयां भक्तगाणवाणी ।

भजते जलनिधिशैलीं साङ्गोपाङ्गं कृतानन्दा ॥ १७ ॥

दुर्गतिभीत्या भिन्नः सोऽहं शरणं भजामि तां कमलाम् ।

शरणार्थिनां हि रक्षाकृदिति प्याता हि या लोके ॥ १८ ॥

न हि कलयते लृढन्ते मन्दारं कामधेनुं वा ।

यः सेवते मुकुन्दप्रियां श्रियं नित्यभावेन ॥ १९ ॥

कैटभमर्दनमहिषीं ममाञ्जलिर्गाढतां काले ।

न हि नाथनीयमत्र क्षमातले सा प्रसन्नास्तु ॥ २० ॥

संतापपीडितं मामवतु सदा श्रीर्हरिप्रिया माता ।

रक्षितवायसमुप्या कृपानिधिः पुण्यकृद्दृष्ट्या ॥ २१ ॥

न हि केवलं प्रणामैः स्तुत्या भक्त्या समाराध्या ।

सत्येन धर्मनिवर्तैर्भविन य कमलगेहिनी कमला ॥ २२ ॥

कदाचित्कविलोकेऽप्यक्षीणानन्ददायिनी कमला ।

रक्षतु कटाक्षकविकाङ्क्षुरैर्भक्तानिडादरतः ॥ २३ ॥

कलिपापगलपितानां मुरमर्दनदिव्यगेहिनी लक्ष्मीः ।

राजति शरणं परमं वशीकृतेशा य विबुधगाणसेव्या ॥ २४ ॥

नित्योऽल्लसद्गुरुमावा वक्षसि कमला उरेर्भाति ।
 निजतनुभासा धोतितकौस्तुभमशिरम्भुधेस्तनया ॥ २५ ॥
 मातर्मङ्गलदायिन्यमरेन्द्रवधूसमर्थिताङ्घ्रियुगे ।
 मां पाड्यपायनिवडात् संततमकलक्षमामूर्ते ॥ २६ ॥
 यद्वि कलिता योपेक्षा नश्येत् किल तावकी मडली ।
 कीर्तिरतोऽम्भ कटाक्षैः परिषिञ्च्य मुदा मुहुः शीतैः ॥ २७ ॥
 धनधान्यसुतादिरुचिग्रस्तं मां पाडि कमले त्वम् ।
 तेनोर्जितकीर्तिः स्या मातस्त्वं सर्वरक्षिणी ध्याता ॥ २८ ॥
 तव पादाभ्युज्युगलध्यानं मातर्मदीयमघमाशु ।
 कबलीकरोति काले तेनाहं सिद्धसंकल्पः ॥ २९ ॥
 अञ्जलिकलिका छि कृता यद्वि तस्यै मुरनिःसृष्टयितायै ।
 रसनात्रे प्लेनभाङ् तस्य तु पुंसो गिरां देवी ॥ ३० ॥
 मातस्तव मूर्तिरियं सुधामयी निश्चिता निपुणैः ।
 यत् तद्दर्शनभूम्ना निरस्ततापा बुधा भवन्त्यथिरात् ॥ ३१ ॥
 कलितजगत्त्रयरक्षाभराणि मयि देवि संविधेहि मुदा ।
 त्वद्दीक्षाणानि कमले तेनाहं सिद्धसंकल्पः ॥ ३२ ॥
 वरदे मुरारिदयिते जयन्ति ते वीक्षाणानि यानि द्विवि ।
 संप्राप्य तानि मघवा विजितारिर्देवसंघवन्धश्च ॥ ३३ ॥
 मोडान्धकारभास्करमम्भ कटाक्षं विधेहि मयि कमले ।
 येनासङ्गानकलाः स्तुवन्ति विबुधास्त्वदीयसदसि कलम् ॥ ३४ ॥
 कामकोधादिमडासत्त्वनिरासं कृपासारात् ।
 कुरु मातर्मम संसृतिभीतिं य निराकुरु त्वमेवारात् ॥ ३५ ॥
 मूढानामपि लृथां कवितां दातुं यदीयपरिचर्या ।
 प्रभवति काले सा छि श्रीरम्भा नः प्रसन्नास्तु ॥ ३६ ॥
 द्विव्यक्षेत्रेषु बुधा दिनकरमध्ये य वेदमौलौ य ।
 यत्स्थानमिति वदन्ति श्रीरेषा भाति संश्रितहृदि ॥ ३७ ॥
 निजलीलाकान्तहरी रक्षति कमला कटाक्षघाट्या नः ।
 शरणाार्थिनश्च काले विडगोरगपशुमुष्णानुर्व्याम् ॥ ३८ ॥

समराङ्गोषु जयदा त्रिदशानां भौविभिर्मान्या ।
आपदि रक्षाणदक्षा सा कमला नः प्रसन्नास्तु ॥ ३८ ॥
नित्यानन्दासनभाङ् नवनिधिवन्धा य सागरेन्द्रसुता ।
विलसति माधववक्षसि पालितलोकरया य जननी नः ॥ ४० ॥
मुनिनुतनिजपरिपाटी वाग्धाटी दानलोलुपा भजताम् ।
शिक्षितरिपुजनकोटी विलसति धृतशातकुम्भभयशाटी ॥ ४१ ॥
निम्बिलागमवेधापदा नित्यं सदृभिः समाराध्या ।
संस्तुतिपाशनिडन्त्री या तस्यै चाञ्जलिः क्षियते ॥ ४२ ॥
भूयांसि नमांसि मया भक्तो न कृतानि कमलजाङ्घ्रियुगे ।
नित्यं लगन्तु तेन हि सर्वा राजन्ति संपदो मान्याः ॥ ४३ ॥
नित्यं निर्मलरूपे अरदे वाराशिकन्यके मातः ।
सद्गणारक्षाणदीक्षे पाठीति वदन्तमाशु मां पाहि ॥ ४४ ॥
भुवनजननि त्वमारात् कृतरक्षाणसंततिः क्षमामूर्ते ।
प्रतिवस्तु रमे कवितस्वरूपशक्त्या हि राजसे जगति ॥ ४५ ॥
जय जय कलशाब्धिसुते जय जय उरिवल्लभे रमे मातः ।
प्रातरिति विभुधवर्याः पठन्ति नामानि ते हि मे गुरवः ॥ ४६ ॥
नेत्ररुचिविजितशारदपद्मे पद्मे नमस्तुभ्यम् ।
तेन वयं गतविपदः सा मुक्तिः करगता कलिता ॥ ४७ ॥
सततं बद्धाञ्जलिपुटमुपास्महे तच्छुभप्रदं तेजः ।
यत् कमलोदरनिलयं कमलाक्षप्रीतिवीथिकापूरम् ॥ ४८ ॥
स्फुरतु मम वयसि कमले त्वदीयवैभवसुधाधारा ।
नित्यं व्यक्तं प्राप्ता धुतनुतजनभेदजालका मडती ॥ ४९ ॥
कमले तव नुतिविषये बुद्धिर्जाता हि मे सडसा ।
तेन मम भागधेयं परिज्ञातमित्येव नित्यसंतुष्टः ॥ ५० ॥
कवितारसपरिमलितं करोति वदनं नतानां या ।
स्तोतुं तां मे ज्यारात् सा देवी सुप्रसन्नास्तु ॥ ५१ ॥
हरिगुहिलि तावकं नुतरुपं ये भुवि निजे लृष्टम्भोजे ।

ધ્યાયન્તિ તેષુ વિબુધા અપિ કલ્પકકુસુમમર્પયન્તિ મુદા ॥ ૫૨ ॥

નાનાવરદાનકલાલોલુપહૃદયે હૃદમ્બુજસ્યે મામ્ ।

રક્ષાપાયાત્ સહસા કુરુ ભક્તં દોષહીનં ચ ॥ ૫૩ ॥

નિજઘનકેશરુચા જિતનીલામ્બુધરે શશાહુસહજમન્ ।

પન્ને ત્વદીયરૂપં મનોહરં ભાતુ મે હૃદયે ॥ ૫૪ ॥

ઘનકુકુમલસિતાઙ્ગં મુક્તાહારાદિભૂષિતં મધુરમ્ ।

મન્દસ્મિતમધુરાસ્યં સૂર્યેન્દુવિલોચનં ચ બુધમાન્યમ્ ॥ ૫૫ ॥

નિભિડકુચકુમ્ભયુગલં નિજદ્વિજિતહરિણશાબકાક્ષિયુગમ્ ।

લીલાગતિજિતકલભં મધુવૈરિમનોહરં ચ સુરમાન્યમ્ ॥ ૫૬ ॥

દિશિ દિશિ વિસ્તૃતસંપદ્મિલાસમધુરં ચ કુન્દદન્તાલિ ।

મદનજનકં ચ વિષ્ણોઃ સર્વસ્વં સર્વદાનચણમ્ ॥ ૫૭ ॥

કુલદૈવતમસ્માકં સંવિદ્મૂપં નતાર્તિહરરૂપમ્ ।

નાનાદુર્ગતિહરણક્ષમમમરીસેવિતં સકલમ્ ॥ ૫૮ ॥

પગ્ચદશવર્ણમાનં પયોજવક્રં પિતામહસમર્થમ્ ।

જગદવનજાગરૂકં હરિહરસંમાન્યવૈભવં કિમપિ ॥ ૫૯ ॥

કરુણાપૂરિતનયનં પરમાનન્દપ્રદં ચ પરિશુદ્ધમ્ ।

આગમગણસંવેદ્યં કોશગૃહં સર્વસંપદાં નિત્યમ્ ॥ ૬૦ ॥

માતસ્તાવકપાદામ્બુજયુગલં સંતતં સ્ફુરતુ ।

તેનાહં તવ રૂપં દ્રક્ષ્યામ્યાનન્દસિદ્ધયે સકલમ્ ॥ ૬૧ ॥

દેવ્યા કટાક્ષિતાઃ કિલ પુરુષા વા યોષિતઃ પશવઃ ।

માન્યન્તે સુરસંસદિ કલ્પકકુસુમૈઃ કૃતાર્હણાઃ કાલે ॥ ૬૨ ॥

સુમનોવાગ્છાદાને કૃતાવધાનં ધનં વિષ્ણોઃ ।

ધિષણાજાજ્યાદિહરં ચદ્વીક્ષણામામનન્તિ જગતિ બુધાઃ ॥ ૬૩ ॥

અન્તરપિ બહિરુદારં તવ રૂપં મન્દ્રદેવતોપાસ્યમ્ ।

જનનિ સ્ફુરતુ સદા નઃ સંમાન્યં શ્રેયસે કાલે ॥ ૬૪ ॥

મુરરિપુપુણ્યશ્રેણીપરિપાકં તાવકં રૂપમ્ ।

કમલે જનનિ વિશુદ્ધં દદ્યાચ્છ્રેયો મુહુર્ભજતામ્ ॥ ૬૫ ॥

पुण्यश्रेणी कमला सा जननी भक्तमानसे स्थितिभाङ् ।
 तेजस्ततिभिर्भोडितभुवना भुवनाधिनाथगृह्णिणीयम् ॥ ६६ ॥
 जलनिघिकन्यारूपं हरिमान्यं सर्वसंपदां लेतुः ।
 यिरकृतसुकृतविशेषात्रयनयुगे भाति सर्वस्य ॥ ६७ ॥
 जलनिघितपःकूलं यन्मुनिजनहृदयाञ्जनित्यकृतनृत्तम् ।
 करुणालोलापाङ्गं तत् तेजो भातु निःसभं वदने ॥ ६८ ॥
 शमितनतद्दुरितसंधा हरये निजनेत्रकल्पितानङ्गा ।
 कृतसुरशात्रवभङ्गा सा देवी मङ्गलैस्तुङ्गा ॥ ६९ ॥
 निम्बिलागमसिद्धान्तं हरिशुद्धान्तं सदा नौमि ।
 तेनैव सर्वसिद्धिः शास्त्रेषु विनिश्चिता विबुधैः ॥ ७० ॥
 कृष्णकृतविधिघलीलं तव रूपं मातरादराभ्यान्वयम् ।
 स्फुरतु विलोचनयुगले नित्यं संपत्समृद्ध्यै नः ॥ ७१ ॥
 करुणाकटाक्षलहरी कामायास्तु प्रकामकृतरक्षा ।
 लक्ष्या माधवमान्या सत्सुप्पदाने दिशि ष्याता ॥ ७२ ॥
 अपवर्गसिद्धये त्वामम्बामम्बोजलोचनां लक्ष्मीम् ।
 अवलम्बे हरिदयिते पद्मासनमुपसुरेन्द्रकृतपूजाम् ॥ ७३ ॥
 तावककटाक्षलहरीं निघेहि मयि देवि कमले त्वम् ।
 तेन मनोरथसिद्धिर्भुवि परमे धामनि प्रयुरा ॥ ७४ ॥
 त्वामादरेण सततं वीक्षेमहि मातरञ्जकृतवासाम् ।
 विष्णोर्वक्षोनिलयामक्षयसुभसिद्धये लोके ॥ ७५ ॥
 सा नः सिध्यतु सिद्ध्यै देवानां वाङ्ममनोऽतीता ।
 हरिगृह्णिणी हरिणाक्षी पालितलोकत्रया य जननीयम् ॥ ७६ ॥
 सकलयरायरयिन्मयरूपं यस्या हि देवतोपास्थम् ।
 सा ददतु मङ्गलं मे नित्योज्ज्वलमादराजजननी ॥ ७७ ॥
 शीतमयूपसोदरि तां त्वामम्बां हि शीलये नित्यम् ।
 निरसितवैरिगणोऽहं हरियरणान्यस्तरक्षश्च ॥ ७८ ॥
 दिक्षि विदिक्षु कृतश्रीः सा मे जननी नदीशतनयेयम् ।
 हरिणा साकं भजतु प्राकाश्यं हृदि सतां समृद्ध्यै नः ॥ ७९ ॥

वारिनिधिवंशसंपद् द्विव्या काचिद्धरेर्मान्या ।
 अर्यन्ति यां तु मुनयो योगारम्भे तथान्ते य ॥ ८० ॥
 धृतसुममधुपकीडास्थानायितकेशभारायै ।
 नम उक्तिरस्तु मात्रे वाञ्छितपीयूषधारायै ॥ ८१ ॥
 संदेले सिद्धान्ते वादे वा समरभूमिभागे वा ।
 या राजति बहुरुपा सा देवी विष्णुवल्लभा ज्याता ॥ ८२ ॥
 प्रतिफलतु मे सदा तन्मुनिमानसपेटिकारत्नम् ।
 विष्णोर्वक्षोभूषणामादृतनिर्गतजिनावनं तेजः ॥ ८३ ॥
 बालकुरङ्गविलोचनघाटीरक्षितसुरादि मनुजानाम् ।
 नयनयुगासेव्यं तद् भातीह धरातले तेजः ॥ ८४ ॥
 माधवदृक्साहृष्यं भक्तावविदृश्यकामधेनुकला ।
 लक्ष्मीरूपं तेजो विभातु मम मानसे वयसि ॥ ८५ ॥
 उरिसरसङ्कीडार्थं या विधृतानेकरूपिका माता ।
 सा गेहभूषणं नः स्फुरतु सदा नित्यसंपूजया ॥ ८६ ॥
 द्धारवतीपुरभागे मैथिलनगरे य यत्कथासारः ।
 सा देवी जलधिसुता विहरणभाङ्ग मामके मनसि ॥ ८७ ॥
 जलनिधितपोमहिम्ने देव्यै परमात्मनः श्रियै सततम् ।
 भूयांसि नमांसि पुनः सर्वा नः संपदः सन्तु ॥ ८८ ॥
 परमौषधं हि संसृतिव्याधेर्यत् कीर्तितं निपुणैः ।
 तदहं भजामि सततं लक्ष्मीरूपं सदानन्दम् ॥ ८९ ॥
 दशरथसुतकीदण्डप्रभावसाक्षात्कृते कृतानन्दा ।
 सीतारुपा माते जज्ञे यज्ञाक्षितौ हि सा सिद्धयै ॥ ९० ॥
 मुनिजनमानसनिलये कमले ते यररापडुञ्ज शिरसि ।
 अवतंसयन्नुदारं विशामि देवैः सुधर्मा वा ॥ ९१ ॥
 धनमदमेदुरसेवां त्यक्तवाहं ते पदाभोजम् ।
 शरणं यामि पुमर्थस्कूर्तिकलायै भृशं दीनः ॥ ९२ ॥
 न घटय कुत्सितसेवां दृष्टैर्वा संगमं मातः ।

कुरु मां दासं संसृतिपापं य उर शीघ्रम् ॥ ९३ ॥
 मयि नमति विष्णुकान्ते तवाग्रतस्तापभारार्ते ।
 मातः सडसा सुमुभी भव बाले दौषनिलये य ॥ ९४ ॥
 उन्त कदा वा मातस्तव लोचनसेचनं भवेन्मयि भोः ।
 ईत्थं प्रातः स्तुवतां त्वमेव रक्षाकरी नियतम् ॥ ९५ ॥
 संसाररोगशान्तिप्रदमेतल्लोचनं मातः ।
 तावत्कमलमुपासे द्रिव्यौषधमाशु सागरेन्द्रसुते ॥ ९६ ॥
 संसृतिरोगार्तानां तव नामस्मरणमत्र धरणितले ।
 पूजाप्रदक्षिणादिकमार्या मुष्यौषधं वदन्ति किल ॥ ९७ ॥
 मातर्विना धरण्यां सुकृतानां षण्डमिड जन्तुः ।
 ध्यानं वा न छि लभते प्राणतिं वा संपदां जननीम् ॥ ९८ ॥
 गुरुवरकटाक्षविभवाद् देवि त्वाङ्घ्रिप्राणामधुतपापः ।
 तव य उर्रेर्दासः सन् विशामि देवेश मानितां य सभाम् ॥ ९९ ॥
 मुरडरनेत्रमडोत्सवतारुण्यश्रीर्निरस्तनतशत्रुः ।
 ललितलिकुयाभकुचभरयुगला दृग्विजितडरिणसंदोडा ॥ १०० ॥
 कारुण्यपूर्णनयना कलिकल्मषडारिणी य सा कमला ।
 भुञ्जितशारदकमला वक्त्राम्भोजे सदा स्फुरतु माता ॥ १०१ ॥
 तावककटाक्षसेचनविभवां निर्धूतदुष्टरिसंधा छि ।
 परमं सुभं लभन्ते परे तु लोके य सूरिभिः सार्धम् ॥ १०२ ॥
 तव पादपद्मविसृमरकान्तिः शरीं मनसि कलयंस्तु ।
 निरसितनरकादिभयो विराजते नाडिसदसि सुरवन्धः ॥ १०३ ॥
 उन्त सडश्रेष्वथ वा शतेषु सुकृती पुमान् मातः ।
 तावकपादपथोरुडवस्त्रिस्थानं कलयते सकलम् ॥ १०४ ॥
 जननि तरङ्गाय नयने मयि दीने ते दयास्निग्धे ।
 तेन वयं तु कृतार्था नातः परमस्तिः नः प्रार्थ्यम् ॥ १०५ ॥
 तावककृपावशादिल नानायोगादिनाशितभया ये ।
 तेषां स्मरणमपि द्राङ् श्रियावळं नित्यमाकलये ॥ १०६ ॥

નૈવ પ્રાયશ્ચિત્તં દુરિતાનાં મામકાનાં હિ ।
 ત્વામેવ યામિ શરણં તસ્માલ્લક્ષ્મિ ક્ષમાધારે ॥ ૧૦૭ ॥
 મુરવૈરિમાન્યચરિતે માતસ્ત્વામખિલલોકસામ્રાજ્યે ।
 પશ્યન્તિ દિવિ સુરેન્દ્રા મુનયસ્તત્ત્વાર્થિનશ્ચ નિત્યકલામ્ ॥ ૧૦૮ ॥
 સ્વીયપદપ્રાપ્ત્યૈ નનુ વિબુઘેશા જલધિકન્યકે માતઃ ।
 આરાધ્ય દિવ્યકુસુમૈસ્તવ પાદાબ્જં પરં તુષ્ટાઃ ॥ ૧૦૯ ॥
 સૃષ્ટિસ્થિત્યાદૌ હરિરમ્ભ્ય તવાપાડ્ગવીક્ષણાદરવાન્ ।
 જગદેતદવતિ કાલે ત્વં ચ હરિર્નઃ કમાત્ પિતરૌ ॥ ૧૧૦ ॥
 રાજ્યસુખલાભસંપત્ત્રામ્યૈ ક્ષિતિપાશ્ચ યે ચ વિપ્રાદ્યાઃ ।
 ગાડ્ગજલૈરપિ કુસુમૈર્વરિવસ્થાં તે ક્રમેણ કલયન્તિ ॥ ૧૧૧ ॥
 સંત્યક્તકામતદનુજડમ્ભાસૂયાદયો નરાઃ કમલે ।
 આરાધ્ય ત્વાં ચ હરિં કાલે ચૈકાસનસ્થિતાં ધન્યાઃ ॥ ૧૧૨ ॥
 જનની કદા પુનીતે મમ લોચનમાર્ગમાદરાદેષા ।
 યે કિલ વદન્તિ ધન્યાસ્તેષાં દર્શનમહં કલયે ॥ ૧૧૩ ॥
 કરધૃતલીલાપદ્મા પદ્મા પદ્માક્ષગેહિની નયને ।
 સિગ્ચતિ સકલશ્રેયઃપ્રાપ્ત્યૈ નિર્વ્યાજકારુણ્યા ॥ ૧૧૪ ॥
 નાનાવિધવિદ્યાનાં લીલાસદનં સરોજનિલયેયમ્ ।
 કવિકુલવચઃપયોજધુમણિરુચિર્ભાતિ નઃ પુરત્ ॥ ૧૧૫ ॥
 અતસીકુસુમધુતિભાડ્ નાકિગણૈર્વન્દ્યપાદપદ્મયુગા ।
 સરસિજનિલયા સા મે પ્રસીદતુ ક્ષિપ્રમાદરાત્ સિદ્ધ્યૈ ॥ ૧૧૬ ॥
 જગદીશવલ્લભે ત્વયિ વિન્યસ્તભરઃ પુમાન્ સહસા ।
 તીર્ત્વા નાકિસ્થાનં વિશતિ પરં વૈષ્ણવં સુરૈર્માન્યમ્ ॥ ૧૧૭ ॥
 માતર્જાનવિકાસં કારય કરુણાવલોકનૈર્મધુરૈઃ ।
 તેનાહં ધન્યતમો ભવેયમાર્યાવૃતે સદસિ ॥ ૧૧૮ ॥
 હરિવક્ષસિ મણિદીપપ્રકાશવત્યાન્યા માત્રા ।
 નિત્યં વયમિહ દાસાઃ શ્રિયા સનાથા મુદા પરં નૌમઃ ॥ ૧૧૯ ॥
 વિદ્રાવયતુ સરોજાસને ત્વદીયા કટાક્ષઘાટી નઃ ।
 અજ્ઞાનાકુરમુદ્રાં પુનરપિ સંસારભીતિદાં સહસા ॥ ૧૨૦ ॥

तावककटाक्षसूर्योदये मदीयं लृटम्भोजम् ।
 भजते विकासमथिरात् तमोविनाशश्च निश्चितो विबुधैः ॥ १२१ ॥
 लक्ष्मीकटाक्षलडरी लक्ष्मीं पक्ष्मलयति क्मात्रमताम् ।
 पादपयोरुलसेवा परं पदं चित्सुषोव्वासम् ॥ १२२ ॥
 शिद्रूपा परमा सा कमलेक्षणायिका मुटे भजताम् ।
 यत्राणयकोपकाले जगदीशः किं करो भवति ॥ १२३ ॥
 कायन देवी विडरतु मम चित्ते संततं सिद्धयै ।
 यापत्यं कलशाब्धेरुरगेशयसत्कलत्रं य ॥ १२४ ॥
 अष्टसु मडिषीष्येका कमला मुभ्या छि निर्दिष्टा ।
 अनयैव सर्वजगतामुद्यथादिस्तन्यते काले ॥ १२५ ॥
 कैवल्यानन्दकलाकन्दमलं संततं वन्दे ।
 तत्तु मुकुन्दकलत्रं चिन्तितङ्गलदानदीक्षितं किमपि ॥ १२६ ॥
 ईक्षे कमलामेनामम्भामम्भोजलोचनां सततम् ।
 मन्दस्मितमधुरास्यां नित्यं याज्ञातकोपमुभदोषाम् ॥ १२७ ॥
 अङ्कितमाधववक्षःस्थला सरोजेषाणा य उरिकान्ता ।
 कबलयति मानसं मे दयाप्रसारादिभिर्नित्यम् ॥ १२८ ॥
 भूयै मम भवतु द्रागज्ञानध्वंसिनी नमताम् ।
 नाथानुरूपरूपा श्रुत्यन्तेऽप्या दशावतारेषु ॥ १२९ ॥
 सकलजनरक्षणेशु प्रणिहितनयना त्रिलोकमाता नः ।
 पुष्पाति मङ्गलानां निकरं सेवाकमेश incomplete ॥ १३० ॥
 पद्मासनजननी मां पातु मुदा सुन्दरापाङ्गैः ।
 सर्वैश्वर्यनिदानं यामाहुर्वैटिका दीप्तम् ॥ १३१ ॥
 नानालंकारवती मुनिमानसवासिनी उदरेः पत्नी ।
 त्रैलोक्यविनुतविभवा मां पायादापदां निययात् ॥ १३२ ॥
 विद्रावयतु भयं नः सा कमला विष्णुवल्लभा माता ।
 अग्निः संक्षुम्भितोऽभूत् यदर्थमार्येण रामेण ॥ १३३ ॥
 भूयो यदर्थमिन्द्रः सुरतरुकुसुमार्थिना य कृषणेन ।

હતગર્વોડજનિ યુદ્ધે સા નિત્યં શ્રેયસે ભૂયાત્ ॥ ૧૩૪ ॥
 ત્વામારાધ્ય જના અપિ ધનહીનાઃ સૌધમધ્યતલભાજઃ ।
 નાનાદેશવનીપકજનસ્તુતા ભાન્તિ નિત્યમેવ રમે ॥ ૧૩૫ ॥
 સંસૃતિતાપો ન ભવતિ પુનરપિ યત્પાદપદ્મજં નમતામ્ ।
 સા મથિ કલિતદયા સ્યાદમ્બા વિષ્ણોઃ કલત્રમનુરુપમ્ ॥ ૧૩૬ ॥
 જનનીકટાક્ષભાજામિહ મર્त्याનાં સુરાસ્તુ કિંકરતામ્ ।
 રિપવો ગિરિતટવાસં ભજન્તિ વેશ્માનિ સિદ્ધયઃ સર્વાઃ ॥ ૧૩૭ ॥
 સ્મરણાદ્વા ભજનાદ્વા યસ્યાઃ પાદામ્બુજસ્ય ભુવિ ધન્યાઃ ।
 હન્ત રમન્તે સ્તમ્બેરમનિવહાવૃતગૃહાડ્ગણે મનુજાઃ ॥ ૧૩૮ ॥
 ચિરકૃતસુકૃતનિષેવ્યા સા દેવી વિષ્ણુવલ્લભા ખ્યાતા ।
 યસ્યાઃ પ્રસાદભૂમ્ના જાતાઃ પશ્ચાદયો વદાન્યા હિ ॥ ૧૩૯ ॥
 અમ્બ મધુરાન્ કટાક્ષાન્ તાપહરાન્ વિકિર મથિ કૃપાજલધે ।
 યે વિન્યસ્તાઃ કરિવરમારુતિમુખભક્તવર્ષેષુ ॥ ૧૪૦ ॥
 અમૃતલહરીવ મધુરા જલધરરુચિરા નતાર્તિહરશીલા ।
 સર્વશ્રેયોદાત્રી કાચિદ્ દેવી સદા વિભાતુ હૃદિ ॥ ૧૪૧ ॥
 ગીતાચાર્યપુરન્દ્રી ત્વદીયનામપ્રભાવકલનાદૈઃ ।
 યમભયવાર્તા દૂરે હરિસાંનિધ્યં કુતો ન સ્યાત્ ॥ ૧૪૨ ॥
 જલનિધિતનયે કાન્તે વિષ્ણોરુષ્ણાંશુચન્દ્રનયને તે ।
 ચતુરાનનાદયસ્તુ ખ્યાતા બાલાઃ શ્રુતૌ ચોક્તાઃ ॥ ૧૪૩ ॥
 મનસિજવૈરં ગાત્રં વાણી સૌધારસી ચ યદ્ભજતામ્ ।
 શ્વાધ્યા સંપત્ સજજનસમાગમશ્ચાશુ સિધ્યન્તિ ॥ ૧૪૪ ॥
 સકૃલયતુ નેત્રયુગલં હતનતદ્દુરિતા ચ સા પરા દેવી ।
 જલનિધિકન્યા માન્યા પત્યવતારાનુકૂલનિજચરિતા ॥ ૧૪૫ ॥
 નિત્યં સ્મરામિ દેવીં નમતાં સર્વાર્થદાયિનીં કમલામ્ ।
 યામાહુર્ભવનિગલધ્વંસનદીક્ષાં ચ incomplete ॥ ૧૪૬ ॥ =૨૦
 સકલજગદ્ધનિવારણસંકલ્યાં મધુજિતો દયિતામ્ ।
 જીવાતુમેવ કલયે મોક્ષાર્થિજનસ્ય ભૂમિસુતામ્ ॥ ૧૪૭ ॥
 મન્દાનામપિ દયયા તમોનિરાસં વિતન્વન્તી ।

सर्वत्र भाति कमला तनुरिव विष्णोर्निरस्ताद्या ॥ १४८ ॥
 बालमरालीगत्यै सुरपुरकन्यादिमलितकलगीत्यै ।
 विरचितनानानीत्यै येतो मे स्मृत्तयते बहुलकीर्त्यै ॥ १४९ ॥
 अभिलषितदानकुशला वाग्देवीवन्दिता य सा कमला ।
 नित्यं मानसपद्मे संयारं कलयते मुहुः कुतुकात् ॥ १५० ॥
 मुरमथननयनपङ्कजविलासकलिका सुरेशमुष्णसेव्या ।
 भूतमयी सावित्री गायत्री सर्वदेवता जयति ॥ १५१ ॥
 सा हि परा विद्या मे लक्ष्मीरक्षोभाणीयकीर्तिकला ।
 धृधां विधां दयादध श्रेयःपरंपरासिद्ध्यै ॥ १५२ ॥
 कामजननी हि लक्ष्मीः नानालीलादिभिर्निजं नाथम् ।
 मोलयति विष्णुमथिरात् प्रकृतीनां क्षेमसिद्ध्यर्थम् ॥ १५३ ॥
 मनसिजसाम्राज्यकलानिदानमार्याभिवन्दितां किमपि ।
 लक्ष्मीरूपं तेजो विलसति मम मनसि विष्णुसंक्रान्तम् ॥ १५४ ॥
 विष्णुमनोरथपात्रं संतमस्वर्णकाम्यनिजगात्रम् ।
 आश्रितजलनिधिगोत्रं रक्षितनतबाहुजस्थानम् ॥ १५५ ॥
 कविकुलजिह्वालोलं मुरमर्दनकलितरम्यबहुलीलम् ।
 निरसितनतदृष्टालं वन्दे तेजः सद्यालिनुतशीलम् ॥ १५६ ॥
 आदिमपुरुषपुरन्ध्रीमम्बामम्भोजलोचनां वन्दे ।
 यां नत्वा गततापास्त्यङ्गत्वा देहं विशन्ति परमपदम् ॥ १५७ ॥
 लक्ष्म्या हरिरपि भाति प्रकृतिक्षेमाय दीक्षितायासौ ।
 मम लोचनयोः पुरतो लसतु गभीरं क्रियासिद्ध्यै ॥ १५८ ॥
 जननि कदा वा नेष्याम्यहमारादर्थितत्वदीयपदः ।
 निमिषमिव हन्त दिवसन् दृष्ट्वा त्वामादरेण कल्याणीम् ॥ १५९ ॥
 संपूर्णयौवनोज्ज्वलदेहां यां वीक्ष्य शौरिरपि ।
 कुसुमशरविद्धयेताः किंकरभावं स्वयं प्राप्तः ॥ १६० ॥
 अनुनयशीलस्तदनु प्रणयकोधादिना भीतः ।
 आदिमपुरुषः सोऽयं सा लक्ष्मीर्न श्रियै भवतु ॥ १६१ ॥

मणिङ्कुण्डलसितास्यं कृपाकरं डिमपि कुङ्कुमच्छायम् ।
हरिणा कृतसंथारं तेजो मे भातु सर्वदा सिद्धयै ॥ १६२ ॥
साम्राज्यमङ्गलश्रीः श्रीरेषा पुष्कराक्षस्य ।
गन्धर्वकन्यकाद्यैर्गङ्गातीरेषु गीतकीर्तिर्लि ॥ १६३ ॥
कविताभाग्यविधात्री परिमलसंक्रान्तमधुपगण्डेशा ।
मम नयनयोः कदा वा सा देवी कलितसंनिधानकला ॥ १६४ ॥
कीर्तिः स्वयं वृणीते वाग्देवी यापि विजयलक्ष्मीश्च ।
तं नरमथिराल्लोके यो लक्ष्मीपादभक्तस्तु ॥ १६५ ॥
सन्मित्रं पाण्डित्यं सद्गाराः सत्सुताद्याश्च ।
जायन्ते तस्य भुवि श्रीभक्तो यश्च निर्दिष्टः ॥ १६६ ॥
परमाचार्यैर्विनुतां तामम्बामादरात्रौमि ।
परमैश्वर्यं विष्णोरपि या वेदेषु निर्दिष्टा ॥ १६७ ॥
कविकुलसूक्तिश्रेणीश्रवणानन्दोल्लसद्गतंससुमा ।
सा देवी मम हृदये कृतसांनिध्या विराजते परमा ॥ १६८ ॥
तापार्तास्तु तटाकं यथा भजन्ते रमां देवीम् ।
संसृत्तितप्ताः सर्वे यान्ति हि शरणां शरण्यां ताम् ॥ १६९ ॥
सर्वज्ञात्वं श्लाघ्यं धराधिपत्यं रमे देवि ।
यद्यत् प्रार्थ्यं दयया तद् दिश मोक्षं य मे जननि ॥ १७० ॥
विद्युतमयञ्चलां त्वां कृष्णो मेघे पयोधिवरकन्ये ।
नित्यमवैमि श्रेयःसिध्य मातः प्रसन्ने नः ॥ १७१ ॥
त्वामम्ब संततरुचिं कृष्णो मेघः समासाद्य ।
सद्गर्भनि वर्षति किल काङ्क्षाधिकमादरेण वार्धिसुते ॥ १७२ ॥
अम्ब त्वमेव काले मुकुन्दमपि दर्शयन्तीह ।
श्रेयःसिद्धयै नमतां भासि हृदि श्रुतिशिरःसु सल्लोके ॥ १७३ ॥
विनमदभरेशसुदतीकयसुममकरन्दधारया स्निग्धम् ।
तव पादपद्ममेतत् कदा नु मम मूर्ध्नि भूषणं जननि ॥ १७४ ॥
अपवर्गसौभ्यदे ते दयाप्रसारः कथं वर्यः ।
यामवलम्ब्य हि यष्टिं न पतति संसारपङ्क्तिं मार्गो ॥ १७५ ॥

सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरे ते रूपं पश्यन्ति योगिनो लुटये ।
तां त्वामहं कदा वा द्रक्ष्येऽलंकारमण्डितां मातः ॥ १७६ ॥
विरतरतपसा क्लिष्टे योगिदृष्टि स्थानभाग् रमा देवी ।
दर्शनमथिराट् दयया ददाति योगादिहीनानाम् ॥ १७७ ॥
तीरं संसृतिजलधेः पूरं कमलाक्षलोचनप्रीतिः ।
सारं निगमान्तानां दूरं दुर्जनततेर्लि तत्तेजः ॥ १७८ ॥
लक्ष्मीरूपं तेजो ममाविरस्तु श्रियै नित्यम् ।
यन्नित्यधर्मदारान् विष्णोरमितौजसः प्राहुः ॥ १७९ ॥
जलधिसुते त्वं जननी स वासुदेवः पिता य नः कथितः ।
शरणं युवां प्रपन्ना नातो दुर्गातिपरिष्कूर्तिः ॥ १८० ॥
हरिनीलरत्नभासा प्रकशितात्मा समुद्रवरकन्या ।
मङ्गलमातनुतेयं कटाक्षकलिकाप्रसारैस्तु ॥ १८१ ॥
मथ्यित्तमत्तवारणभन्धनमधुना त्वदीयपाद्युगे ।
कलयामि रमे मातर्मा रक्ष क्षिप्रमेव संसृतितः ॥ १८२ ॥
मोचय संसृतिबन्धं कटाक्षकलिकाङ्कुरै रमे मातः ।
नातः परमर्थमिह क्षमातले त्वं दयामूर्तिः ॥ १८३ ॥
मञ्जुलकवितासंततिभीजाङ्कुरदायिसारसालोका ।
जननि तवापाङ्गश्रीः जयति जगत्त्राणकलितदीक्षेयम् ॥ १८४ ॥
अम्ब तवापाङ्गश्रीरपाङ्गकेलीशतानि जनयन्ती ।
मुरलन्तुर्दृष्टि जयति ग्रीडामदमोडकामसारकरी ॥ १८५ ॥
बद्धमपि चित्तमेतद् यमनियमाद्यैः परिष्कारैः ।
धावति बलाद् रमे तव पादाब्जं यामि शरणमहम् ॥ १८६ ॥
मत्तज्जमान्यगमना मधुरालापा य मान्यचरिता सा ।
मन्दस्मेरमुष्माब्जा कमला मे लुटयसारसे लसतु ॥ १८७ ॥
शास्त्रस्मरणविहीनं पापिनमेनं जनं रमा देवी ।
दयया रक्षति काले तस्यास्तेन प्रथा मळती ॥ १८८ ॥
मुपविशितयन्द्रमण्डलमिदमम्भोरुहविलोचनं तेजः ।

ધ્યાને જપે ચ સુદૃશાં ચકાસ્તિ હૃદયે કવીશ્વરૌણાં ચ ॥ ૧૮૯ ॥

અમ્બ વિવેકવિદૂરં જનમેનં શિશિરલોચનપ્રસરૈઃ ।

શિશિરચ કૃપયા દેવિ ત્વમેવ માતા હિ લોકસ્ય ॥ ૧૯૦ ॥

કોપદુષ્પેક્ષસે યદિ માતર્મે રક્ષકઃ કઃ સ્થાત્ ।

મયિ દીને કો લાભસ્તવ તુ દયાયાઃ પ્રસારિણ્યાઃ ॥ ૧૯૧ ॥

ભવચણ્ડકિરણતમઃ શ્રાન્તોઽહં જ્ઞાનવારિદૂરસ્થઃ ।

શિશિરામઙ્ગ્નિચ્છયાં તવ માતર્યામિ શરણમારાત્તુ ॥ ૧૯૨ ॥

માતરશોકોલ્લાસં પ્રકટય તવ કોમલકટાક્ષૈઃ ।

ચૈર્દીના નરપતયઃ કલિતા વારણશતાવૃતે ગેહે ॥ ૧૯૩ ॥

જયતિ રમે તવ મહતી કૃપાઝરી સર્વસંમાન્યા ।

ક્ષેમંકરી યદેષા પ્રતિકલ્પં સર્વજગતાં ચ ॥ ૧૯૪ ॥

અજ્ઞાનકૂપકુહરે પતિતં માં પાહિ કમલે ત્વમ્ ।

નગરે વા ગ્રામે વા વનમધ્યે દિક્ષુ રક્ષિણી ત્વમસિ ॥ ૧૯૫ ॥

તવ ચરણૌ શરણમિતિ બ્રુવન્નહં માતરબ્ધિતનયે ત્વમ્ ।

હરિણા સહિતા દયયા પ્રાહ્યવિલમ્બેન દીનં મામ્ ॥ ૧૯૬ ॥

પરિસરનતવિબુધાલીકિરીટમણિકાન્તિવલ્લરીવિસરૈઃ ।

કૃતનીરાજનવિધિ તે મમ તુ શિરોભૂષણં હિ પદ્યુગલમ્ ॥ ૧૯૭ ॥

મમ હૃદયપદ્મજવનીવિકાસહેતૌ દિનાધિપાયેતામ્ ।

તવ તુ કટાક્ષપ્રસરઃ દીપાયેતાં તમોનિરાકરણે ॥ ૧૯૮ ॥

યાવચ્છરણં યાતિ ક્ષિતિતનયે ત્વાં હિ જન્તુરિહ મૂઢઃ ।

તાવત્ તસ્ય તુ રસનાઙ્ગણે તુ વાણી સમાકલિતનૃત્તા ॥ ૧૯૯ ॥

પદ્મજનિલયે તાવકચરણં શરણં સમાકલયે ।

તેન હિ સર્વકૃતાનાં ભવિષ્યતાં હાનિરેવ દુરિતાનામ્ ॥ ૨૦૦ ॥

શ્રુત્યન્તસેવિતં તે ચરણસરોજં પ્રણમ્ય કિલ જન્તુઃ ।

છત્રોલ્લસિતશિરાઃ સન્ વનીપકાન્ દાનવારિણા સિગ્ધ્યન્ ॥ ૨૦૧ ॥

વિષ્વકસેનમુખ્માઘૈઃ સેવિતમમ્બ ત્વદીયપાદ્યુગમ્ ।

અવતંસયન્તિ સન્તઃ કલિતાપપ્રશમનાયાસ્તુ ॥ ૨૦૨ ॥

दृग्धोदधितनये त्वां दिशागजेन्द्राः सुवर्षाघटतोयैः ।
 मणिमण्डपमध्यतले समभ्यषिञ्चन् उरिप्रीत्यै ॥ २०३ ॥
 दिग्गजपुष्पकरकुम्भैरभिषिक्तं त्वां हरिः प्रीत्या ।
 उदवडदारान्मुनिगणमध्ये सर्वश्रियो मूलम् ॥ २०४ ॥
 जातपराङ्मकलिका दिशि दिशि किंनरसुगीतनिजयशसः ।
 धन्या भान्ति हि मनुजाः यद्भिक्षालवविशेषतः काले ॥ २०५ ॥
 नमदमरीक्यभरसुममरन्दधारामिषिक्तं ते ।
 पदकमलयुगलमेतच्छ्रेयःस्कूर्त्तुं सदा भवतु ॥ २०६ ॥
 रागद्वेषादिहतं मामव कमले हरेः कान्ते ।
 दर्शय धयया काले ह्यपवर्गस्थानमार्गं च ॥ २०७ ॥
 न हि जाने वर्णयितुं परमे स्थने त्वदीयविभवमडम् ।
 मुनयश्च सुरा वेदा यतो निवृत्ताः क्षमातनये ॥ २०८ ॥
 मनुजाः कटाक्षिताः किल तथाभ्या मेदिनीपुत्र्या ।
 सत्सुतकलत्रसङ्घिताः सुरभिं कालेन निर्विशान्ति मुदा ॥ २०९ ॥
 जलधीशकन्यका सा लसतु पुरोऽस्माकमादरकृतश्रीः ।
 यत्प्राणमनाज्जनानां कवितोन्मेषः सदीडिते भाति ॥ २१० ॥
 दूरिकरोतु दुरितं त्वद्भक्तिर्मामकं कमले ।
 अडमपि सुरेशसेव्ये तव सद्यसि विशामि कीर्तिगानपरः ॥ २११ ॥
 परमज्ञानविधात्री तव पादपयोजभक्तिरस्माकम् ।
 किं वाशास्यमतोऽन्यत् समुद्रतनये हरेर्जाये ॥ २१२ ॥
 अम्भ कदा वा लप्स्ये मदीयपापापनोदाय ।
 तव पादकमलसेवामञ्जलवाद्यैस्तु संप्राथ्याम् ॥ २१३ ॥
 मन्दानामपि मञ्जुलकवित्वरसदायिनी जननी ।
 कापि करुणामयी सा लसतु पुरस्तात् सदास्माकम् ॥ २१४ ॥
 सकलकविलोकविनुते कमले कमलाक्षि वल्लभे विष्णोः ।
 त्वन्नामानि हि कलये वने जले शत्रुपीडायाम् ॥ २१५ ॥
 द्विवि वा भुवि द्विक्षु जले वह्नौ वा सर्वतः कमले ।
 जन्तूनां किल रक्षा त्वदधीना कीर्त्यते विबुधैः ॥ २१६ ॥

कुशलविधये तदस्तु त्रिविक्रमासेव्यरभ्यनिजकेलि ।
 कबलितपदनतटैन्चं तरुणाम्बुजलोचनं तेजः ॥ २१७ ॥
 जननी सुवर्णवृष्टिप्रदायिनी भाति विष्णुवक्षःस्था ।
 कमला कलितक्षेमा प्रकृतीनां शीतलापाङ्गैः ॥ २१८ ॥
 जगतामादिमजननी लसति कवेरात्मजापुलिने ।
 क्षेत्रेषूत्तमशुष्टेष्वयोनिजा लोकरक्षायै ॥ २१९ ॥
 कुचशोभाजितविष्णुः कुङ्कुमपङ्काङ्किता कमला ।
 काञ्च्यां राजति काञ्चीमण्डिगणनीराजिताङ्घ्रियुगा ॥ २२० ॥
 मन्दारकुसुममदलरमन्दस्मितमधुरवदनपङ्कुरुडा ।
 धृतमनित्ययौवनमण्डितगात्री विराजते कमला ॥ २२१ ॥
 कंसरिपुगेळिनी सा लंसगतिर्लसमान्यनिजयरिता ।
 संसारतापडानिं कलयतु काले रमास्माकम् ॥ २२२ ॥
 मनसिजजननी जननी यास्माकमिडादरात् काले ।
 शीतललोलापाङ्गैस्तरङ्गायति श्रेयसां सरिणाम् ॥ २२३ ॥
 तव मन्दलासकलिकां लजे लुजङ्गे शयानं तम् ।
 या कलयति गतकोपं आलानां नः कृतापराधानाम् ॥ २२४ ॥
 सा साधयेदभीष्टं कमला श्रीर्विष्णुवक्षःस्था ।
 यस्याः पदविन्धासः श्रुतिमौलिषु तन्यते मडालक्ष्याः ॥ २२५ ॥
 शान्तिरसनित्यशेषधिमम्भां सेवे मनोरथावाप्त्यै ।
 यामाराध्य सुरेशाः स्वपदं प्रापुर्लिं तादृक्षम् ॥ २२६ ॥
 धातुरपि वेदवयसां दूरे यत्स्थानमामनन्ति लुधाः ।
 सास्तु मुदे श्रीरेषा मुरमर्दनसत्कलत्रममितौजः ॥ २२७ ॥
 भवद्गुभराशिजलघेर्लठात् तरित्रीं परं विभ्रः ।
 तामम्भां कमलस्थां मुरारिवक्षोमण्डिप्रदीपां च ॥ २२८ ॥
 मुनिसार्वभौमवर्णितमलायस्त्रिं उदरेः कलत्रं तत् ।
 पथि मङ्गलाय भवतु प्रस्थानजुषां कृपाधारम् ॥ २२९ ॥
 अण्डितवैरिगणोयं मण्डितभक्ता सुताद्यैश्च ।

भासुरकीर्तिर्जयति क्षोणीसुरवन्धयराणाञ्ज ॥ २३० ॥

नतपालिनि मां पाडि त्रिजगद्भ्यै निघेडि मयि द्यया ।

तावककटाक्षलडरीः शक्तिमये सकलसिद्धीनाम् ॥ २३१ ॥

भवसागरं तितीर्षुस्तव यराणाञ्ज मडासेयुम् ।

मातः कदा नु लप्स्ये धनतापोभ्याद्विपीडितो दीनः ॥ २३२ ॥

कविवाग्वासन्तीनां वसन्तलक्ष्मीर्मुसारिदयिता नः ।

परमां मुदं विधत्ते काले काले मडाभूत्यै ॥ २३३ ॥

सुरडरपरतन्त्रं तद् गततन्द्रं वस्तु निस्तुलमुपासे ।

तेनैवाडं धन्यो मद्भ्रश्या निरसितात्मतापभराः ॥ २३४ ॥

तृष्णां शमयति देवी राघवदयिता नतालिसुरवल्ली ।

छट्यार्यवयो धैर्यं जनयति काले धरापुत्रि ॥ २३५ ॥

रधुपतिदयिते मातः काकासुररक्षाणादिना लोके ।

तावककरुणामडिमा प्रथितः किल भूतिदायी नः ॥ २३६ ॥

प्रचुरतदुशितपालीसमावृतानां कलौ छि तमानाम् ।

तावकदया छि मातः शरणां वरमिति सतां गणः स्तौति ॥ २३७ ॥

अत्यन्तशीतलां तां कटाक्षघाटीमुपासेऽडम् ।

तेन मम त्रिदशानां न कोऽपि भेदो धरातनये ॥ २३८ ॥

यैः सेवा संकलिता तव पादाञ्ज धरातनये ।

तेषामज्ञानजरी याति छि विलयं क्षणेनैव ॥ २३९ ॥

ज्ञानारविन्दविलसनमथिरादस्य स्तुतौ छि कविवर्याः ।

संपद् द्रिव्या य तथा विबुधावलिमाननीयात्र ॥ २४० ॥

मातस्तव पादाञ्ज यस्य ललाटे इतोरुनिजकान्ति ।

तत्पादपद्मथिराद् विमानगा देवता वडति ॥ २४१ ॥

आज्ञावशेन देव्या लसन्ति द्विवि देवतामान्याः ।

छन्द्राद्याः स य धाता दिकपालाश्चापि गन्धर्वाः ॥ २४२ ॥

डैवल्यानन्दकलादात्रीं कमलामडर्निशां नौमि ।

तेनैव जन्म सकुलं तीर्थाद्विनिषेवणाधस्य ॥ २४३ ॥

यथ्य उरिपाद्यपङ्कुरुडपरिचरणादिना लोके ।
 तत् सर्वमाशु घटयति सडसा मन्दस्य मे माता ॥ २४४ ॥
 नानाश्रुत्यन्तकलापरिभलपरिवाडवासितं मातः ।
 तव यरणाकमलयुगलं ममावतंसः क्षाणं भातु ॥ २४५ ॥
 नतदेवनगरनारीधम्मिल्ललसत्सुमालिकृतनादाः ।
 प्रातर्भुरजविलासं कलयन्ति भृशं तवाग्रतो भृङ्गाः ॥ २४६ ॥
 पापप्रशमनदीक्षाकलाधुरीणाः पयोजनिलये ते ।
 मां य पवित्रीकुर्युः पादपरागाः कृपावशतः ॥ २४७ ॥
 उन्त कदा वा लभ्ये तवाङ्घ्रिशुश्रूषणासक्तिम् ।
 सडजानन्दं तेन छि पदं क्मात् प्राप्यमादिष्टम् ॥ २४८ ॥
 नलिनीविलासरुचिरां मयि देवि त्वत्कटाक्षलडरीं छि ।
 काले निधेछि दयया स्कीता ते कीर्तिरादृता सर्वैः ॥ २४९ ॥
 विनिडतद्दुरितस्तोमा कापि मदीये लुदम्भोजे ।
 लसतु परदेवताभ्या माधवनेत्रप्रियंडरी कलिका ॥ २५० ॥
 पञ्चायुधगुरुमन्त्रं कलनूपुरनिनदमादरात् कमले ।
 कलयति रमाधवगृहं यातुं काले त्वयि प्रवृत्तायाम् ॥ २५१ ॥
 नतनाडिलोकवनिताललाटसिन्दूरशोणकान्तिभृतोः ।
 कलये नमांसि कमले तव पादपयोजयोर्नित्यम् ॥ २५२ ॥
 कमलसुषुमानिवासस्थानकटाक्षं शिराय कृतरक्षम् ।
 रक्षोगाणभीतिकरं तेजो भाति प्रकाममिड मनसि ॥ २५३ ॥
 जयोत्सनेव शिशिरपाता कटाक्षधाटी त्वदीया छि ।
 अम्भ मुकुन्द (... incomplete ...) कुरुते ॥ २५४ ॥
 तापडररसविवर्षअधृतकुतुका कापि नीलनलिनरुचिः ।
 कादम्भिनी पुरस्तदास्तां नः संततं जननी ॥ २५५ ॥
 सकलयतु नेत्रयुगलं मामकमेतत् त्वदीयडुपमडो ।
 यत् कमलनेत्रसुचरितपथेलिमं वैदिकी श्रुतिभ्रूते ॥ २५६ ॥
 माधवनेत्रपयोजामृतलडरी भाति तावकं डुपम् ।
 अम्भ युवामाधौ नः पितरौ वने सुभावास्यै ॥ २५७ ॥

सरसकवितादिसंपद्भिलसनमारादुशान्ति कविवर्याः ।
 यत्प्रीणनेन सा मे भवतु विभूचै छि सा कमला ॥ २५८ ॥
 मनसिजजयादिकार्यं यदपाङ्गलवान्मृगां भवति ।
 तत्पदमानन्दकलं सेव्यं य भजे रमां जननीम् ॥ २५९ ॥
 शिथिलततमःसमूडा भक्तानां सा रमा देवी ।
 जनयति घैर्यं य उरेः काले या सर्वदा सेव्या ॥ २६० ॥
 यद्भूविलासवशतः शक्तः सृष्ट्यादिकं कर्तुम् ।
 उरिरपि लोके ष्यातः सा नः शरणां जगन्माता ॥ २६१ ॥
 नयनयुगली कदा मे सिञ्चति अेव्याः परं रुपम् ।
 यद्भजनात्र छि लोके दृष्टं श्लाघ्यं परं वस्तु ॥ २६२ ॥
 सुचरितकृलं त्वदीयं रुपं नः कलितभक्तीनाम् ।
 अत अेव मामकानां पापानां विरतिरुर्जिता कमले ॥ २६३ ॥
 सुकृतिविभवाद्युपास्या कमला सा सर्वकल्याणा ।
 उरिवक्षसि कृतवासा रक्षति लोकानडोरात्रम् ॥ २६४ ॥
 संविद्रूपा छि उरेः कुटुम्बिनी भाति भक्तहृदयेषु ।
 सर्वश्रेयःप्राप्त्यै यां विदुरार्या रमां कमलाम् ॥ २६५ ॥
 विषयलडरीप्रशान्त्यै कमलापादाम्भुजं नौमि ।
 पूर्वं शुकादिसुधियो यद्घ्यानाद् गलितशत्रुभयाः ॥ २६६ ॥
 ललितगमनं त्वदीयं कलनूपुरनादपूरितं मातः ।
 नौमि पदाम्भुजयुगलं भवतापनिरासनायाद्यै ॥ २६७ ॥
 विरलीकरोति तापं कमलाया मन्डलासञ्जरी ।
 यत्सेवनेषु समुदितकौतुकसनिर्भरो उरिर्जयति ॥ २६८ ॥
 प्रतिहृतु संततं मे पुरतो मातस्त्वदीयरूपमिदम् ।
 यद्दर्शनरसभूम्ना उरिरपि नानास्वरूपभाङ् काले ॥ २६९ ॥
 अम्भ तव यरशसेवां संततमडमादरात् कलये ।
 तेन मम जन्म सकलं त्रिदशानामिव मुनीन्द्राणाम् ॥ २७० ॥
 दुर्वारगर्वदुर्मतिदुर्धनिरसनकलानिपुणाः ।

તવ ચરણસેવયૈવ હિ કમલે માતર્બુધા જગતિ ॥ ૨૭૧ ॥

આનદમેતિ માતસ્તવ નામોચ્ચારણેન સિન્ધુભવે ।
સંપ્રાપ્તવદ્રૂપં મમ માનસમાત્તયોગકલમ્ ॥ ૨૭૨ ॥

તવ દૃષ્ટિપાતવિભવાત્ સર્વે લોકે વિધૂતતાપભરાઃ ।
યાન્તિ મુદા ત્રિદશૈઃ સહ વિભાનમારુહ્ય માતરહો ॥ ૨૭૩ ॥

કો વા ન શ્રયતિ બુધઃ શ્રેયોઽર્થાં તામિમાં કમલામ્ ।
યાં પન્નગારિવાહનસદ્મિર્મિણીમર્યયન્તિ સુરનાથાઃ ॥ ૨૭૪ ॥

તામરવિન્દનિવાસામમ્બાં શરણાર્થિનાં કલિતરક્ષામ્ ।
બહુરૂપેષ્વઘનિચયેષ્વપિ નિશ્ચિત્યાત્મનો ધૈર્યમ્ ॥ ૨૭૫ ॥

કરુણાપ્રવાહઝર્યાં ગતપદ્મ ભૂતલં માતઃ ।
સત્વાહુરાદિલસિતં જયતિ પયોરાશિકકન્યકે કમલે ॥ ૨૭૬ ॥

વિધિશિવવાસવમુખ્યૈર્વન્દ્યપદાબ્જે નમસ્તુભ્યમ્ ।
માતર્વિષ્ણોર્દયિતે સર્વજ્ઞત્વં ચ મે કલય ॥ ૨૭૭ ॥

પરદેવતે પ્રસીદ પ્રસીદ હરિવલ્લભે માતઃ ।
ત્વામાહુઃ શ્રુતયઃ કિલ કલ્યાણગુણાકરાં નિત્યામ્ ॥ ૨૭૮ ॥

ક્ષન્તવ્યમમ્બ મામકમઘરાશિં ક્ષપય વીક્ષણતઃ ।
સત્વોન્મેષં દેહિ પ્રિયે હરેર્દાસમપિ કુરુ મામ્ ॥ ૨૭૯ ॥

વાઞ્છિતસિદ્ધિર્ન સ્યાદ્ ચદિ પાદાબ્જે કૃતપ્રણામાનામ્ ।
હાનિસ્ત્વદીયયશસામિતિ કેચિદ્ધૈર્યવન્તશ્ચ ॥ ૨૮૦ ॥

સદસદનુગ્રહદક્ષાં ત્વાં માતઃ સંતતં નૌમિ ।
ગ્રહપીડા નૈવ ભવેદમપીડા દૂરતઃ કાલે ॥ ૨૮૧ ॥

વિદ્યાઃ કલાશ્ચ કાલે કૃપયા કલય પ્રસીદાશુ ।
માતસ્ત્વમેવ જગતાં સર્વેષાં રક્ષણં ત્વયા ક્રિયતે ॥ ૨૮૨ ॥

ઉછેષ્વપિ નીરેષુ પ્રકાશતે તુલ્યમેવ તવ રૂપમ્ ।
એતદ્ દૃષ્ટ્વા ધૈર્ય ઘનાગસોઽપ્યમ્બ જાયતે નનુ મે ॥ ૨૮૩ ॥

કા શઙ્કા તવ વૈભવજાલં વક્તું દિગન્તરે માતઃ ।
વરહારાલંકારાં સેવન્તે ત્વાં હરિત્પતયઃ ॥ ૨૮૪ ॥

कमलायाश्च उरेरपि संदृष्यं द्रिव्यदांपत्यम् ।
 तावेव नः पती किल जन्मान्तरपुण्यपरिपाकात् ॥ २८५ ॥
 सर्वासामुपनिषदां विधानां त्वंपरं स्थानम् ।
 अल्पधियो वयमेते त्वत्स्तोत्रे भोः कथं शक्ताः ॥ २८६ ॥
 साष्टाङ्गप्रणतिरियं प्रकल्पिता मातरद्य तव यरणे ।
 तेनाहं छि कृतार्थः छि प्रार्थ्यं वस्त्वतः कमले ॥ २८७ ॥
 स्तोत्रमिदं छि मया ते यरणाम्भोजे समर्पितं भक्त्या ।
 तव य गुरोरपि वीक्षा तत्र निदानं परं नान्यत् ॥ २८८ ॥
 देहान्ते ननु मातर्भोक्षं त्रिदशैः समं देहि ।
 अहमपि साम पठन् सन् त्वां य हरिं यामि शरणार्थी ॥ २८९ ॥
 शुक्वाणीमिव मातर्निरर्थकां मद्भयोभङ्गीम् ।
 आराध्योषि दयया तदेव योत्तमपदव्यक्त्यै ॥ २९० ॥
 विधां कलां वरिष्ठां अम्भ त्वां संततं वन्दे ।
 या व्याकरोषि काले विद्मद्भिर्वेदतत्त्वादि ॥ २९१ ॥
 वैदृष्यं वाण्याः सत्संपञ्जय्यां यदीयवीक्षणतः ।
 सिध्यन्त्यपि देवानां सा नः शरणं रमा देवी ॥ २९२ ॥
 विपुलं श्रियो विलासं श्रद्धां भक्त्यादिकं देहि ।
 अम्भ प्रसीद काले तव पादाब्जैकसेविनामिह नः ॥ २९३ ॥
 केचित् प्राग्भ्यः कमलां प्राप्य छि शरणं विपत्काले ।
 जटिति विधूनितापाः सा मे देवी प्रसन्नास्तु ॥ २९४ ॥
 मरुतकान्तिमनोहरमूर्तिः सैषा रमा देवी ।
 पाति सकलानि काले जगन्ति करुणावलोकार्थैः ॥ २९५ ॥
 भागीरथीव वाणी तव नुतिरुपा विराजते परमा ।
 छि मातर्यद्भजनं सर्वेषां सर्वसंपदां छेतुः ॥ २९६ ॥
 कलशपयोदधितनये हरिप्रिये लक्ष्मि मातरम्भेति ।
 तव नामानि जपन् सन् त्वद्दासोऽहं तु मुक्तये सिद्धः ॥ २९७ ॥
 निम्बिलयरायरक्ष्णां वितन्वती विष्णुवल्लभा कमला ।
 मम कुलदैवतमेषा जयति सदाराध्यमान्यपादकमला ॥ २९८ ॥

सर्वजन्तुतविभवे संततमपि वाञ्छितप्रदे देवि ।

अम्भ त्वमेव शरणां तेनाहं प्राप्सर्वकार्यार्थः ॥ २९९ ॥

कमले कथं नु वार्यस्तव मलिमा निगममौलिगणवेधः ।

एति निश्चित्य पदाब्जं तव वन्दे मोक्षकामोऽहम् ॥ ३०० ॥

त्वामम्भ बालिशोऽहं त्वयमत्कारैर्गिरां गुप्तैः ।

अयथायथकमं हि स्तुवन्नपि प्राप्सजन्मसाङ्ग्यः ॥ ३०१ ॥

एति श्रीकमलात्रिशती समाप्ता ।

Encoded and proofread by Sridhar Seshagiri seshagir at engineering.sdsu.edu

Kamala Trishati

pdf was typeset on February 25, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

